პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

ფასი ორი შაური

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ტარტაროზი

№ 63 | კვირა, 29 აგვისტო, 1926 წ. | № 63

ქართული ანდაზა

ყველა — ერთისათვის

მოკლე პოემა „დიდ ბელადებზე“

ამბობენ:—იუპიტერი
როცა კაცს დასჯის ვისმეო
მას, თუნდა ჭკუის ნატამალს,
არ მისცემს არ აღირსებსო.
თუმცაღა, ჩვენს მენშევიკებს
დასჯა არც სხვისაგან კლებიათ
და უბედობა თავისი
დღემდე არ დავიწყებიათ;
ჯერ კიდევ ხუთი წლის წინათ
სულ სხვას გაეცვნენ ძალასა:
—თავისით გადადიოდენ
ოთურმა-ყირამალასა,
მაგრამ, ხომ იცით—თუ ზოგჯერ
რაა ბავშური ხალისი:
—სხვის ნაკვერჩხალს,რომ ხელს
უყოფს
ვაშლი გონია თავისი,
ეთამაშება, ეცინის,
თავის ჟინს თვითონ ახელებს,
სანამ... „თამამი რაინდი“
არ დაითუთქავს აქ ხელებს!
მზგვსი რამ ბევრჯერ მომხდარა,
ვინძლო მოხდება შემდეგაც,
მაგრამ—ჩვენ ვნახოთ თუ ამ გზით
სად რა „ხუხულა“ შენდება!

I

სულ ორიოდე წლის წინათ
ჩვენ კუთხეს შორით მოესმა,
შეიქნა ორომ-ტრიალი,
შეიძრა ბარად ყოველი:
—ვინ გსურდათ—მათ არ ელოდა,
რა და რა ჯიშის ცხოველი?
თავადი-ნათავადარი,
მოაბლაკატო ვექილი,
უმრევლო ეპისკოპოსი,
ვაჭარი გამოქლექილი,
„სტანისლავების“ კავალერთ
პირს ნერწყვი გადმოსდენოდათ,
მათ მოსვლას—ბევრი კნეინაც
„გულის ფანცქალით“ ელოდა.
ფიქრობდენ:—აჰა, დაგვიდგა
დღეები სასურველიო,
სხვა ხმაზე აჭიკჭიკდება
„სამშობლოს“ მთა და ველიო,
თავადებს—მიწებს მისცემენ,
სულ სხვა დადგება ხანაო
და ელირსებათ კნეინებს
„გოგოსგან“ ფეხის ფხანაო.
ასე ფიქრობდა ეს ხალხი,
ასე მსჯელობდა ეს ხროვა,
და სურდათ, რომ გამარჯვება
„უფლისთვის“ გამოეთხოვათ!

II

ამბობენ:—როცა ნოე ბჭობს,
მაშინ იცინის ვიღაცა,
არ გაუმართლდა ზრახვები
„ჭალარა ბელადს“ ნოესა
და ნაცვლად მძლავრი ყიჟინის
მწარე წაწკანი მოესმათ.
თურმე კიდობანს ცხოველთა
ზღვა ისე არა სძირავდა—
სანამ მუშათა შემოკვრით
სულაც არ გადაყირავდა.
სალი გამოდგა ჩვენი კლდე,
ფოლადის იყო მარჯვენა:
—მან მენშევიკთა ფინიებს
შავი ზღვის ძირი აჩვენა.
არ გაუმართლდა მენშევიკთ
მიზანი უახლოესი
და დაუნდობლად ჩაყლაპა
ზღვამ—კიდობანი ნოესი!..

III

ორი ნოე ერთ ქუჩაზე
ოთხი ხელით მათხოვრობენ,
უმრევლობას განიცდიდენ,
უფულობას უფრო გრძნობენ.

რომ „ლამქრათ“ მოსვლა ნდომია
შორი გზით ორ „დიდ ნოესა“.

(თუნდ ნოეს ეხმარებოდეს
ამსტერდამი და ლიგაცა!)

ხალი, ჯვარი—შემოაკლდათ,
დარჩათ—„მადლი“ გელათისა
და „სახელი“—მიტოვებულ
აწ უჯარო ბელადისა.
ვის არა სთხოვს მოწყალებას
ორი ნოე ერთი კრებით,
მაგრამ... პარიზს უამათოთ
არ კლებია მათხოვრები!..

უჩარდია.

კარგი დამოკიდებულება

გადმოჩვენებურებული.

ჩვენმა ადგილკომმა მიიღო სამპროფბიუროსაგან მოწერილობა № 132,746:

—„რადგან ჩვენ მოწერილობაზე № 131,835 დღემდე პასუხი არ მიგვიღია, განმეორებით გაძლევთ წინადადებას შემოიტანოთ სამპროფბიუროში სამი თვის საწევრო ანარიცხები, რომელიც თქვენზე ითვლება. თუ ორ დღეში არ შეასრულებთ ყოველივეს, სამპროფბიურო მიიღებს ზომებს“...

— გაჩერდი,—გავაწყვეტიე კითხვა მდივანს,—შეისვენე ცოტა... არა შე მამაძაღლის შვილო, რატომ არ გაგიცია პასუხი პირველ მოწერილობაზე?“.

მდივანმა თვალები გამოქაჩა:

— კი, მაგრამ როგორ მეპასუხებია? ფული ხომ შეჭმულია? მერე, რა?

— რა და არაა ფული,—მიპასუხა მდივანმა. მარტო მე ხომ არ შემიჭამია, შენც ჩემთან იყავი... მაშ, რა უნდა ვუპასუხო?

— სასამართლოში რაღას უპასუხებ? ო, შენც გოგრა გაქვს რაღა? წადი, მომიყვანე მემანქანე, პროფდისციპლინის სახელით მოსთხოვე ეხლავე მოვიდეს!

მდივანმა მოიყვანა მემანქანე.

მივმართე:

— ამხანაგო მემანქანე, პროფდისციპლინის ძალით დაბეჭდე:—„სამპროფბიუროს. სწრაფად. საიდუმლოთ“. დაბეჭდე?

დაიწყე ხელახალი სტრიქონით: „პასუხად თქვენი მომართვისა № 132,746 ადგილკომი გაუწყებთ, რომ ჩვენზე

— ამ ოხერს რა უშნო წვივები აქვს!

— სამაგიეროდ ისეთი მიმზიდველია, რომ ჩეკაზე უფრო „იჭერს"... გამფლანგველს.

დარჩენილი ფული ესტი, ბრესტი, ნესტი რეზინოტრესტი"...

— როგორ, როგორ? რა?—განცვიფრებით დააღო პირი მემანქანემ.

— ესტი ბრესტი ნესტი რეზინოტრესტი! მგონია გასაგებათ გიკარნახებთ?

— კი, მაგრამ რას ნიშნავს ყველაფერი ეგ?

— ეს თქვენ არ შეგეხებათ. თქვენ პროფდისციპლინის ძალით გთხოვენ, თქვენც დაბეჭდეთ, ხოლო საპროფკავშირო საიდუმლო ქაღალდების შინაარსი თქვენ არ გეხებათ. ხომ დაბეჭდეთ „ნესტი რეზინოტრესტი"? დაუსვით მძიმე და განაგრძეთ:

—„შედეგათ ამისა ყლაპუსი ნამუსი ქაფუსი ოცდაორი".

— ბოდიშს ვიხდი, მაგრამ რას ეხება ეს ოცდაორი?—კრძალვით მკითხა მემანქანემ.

— ყლაპუსი ნამუსი ქაფუსი—დასწერეთ? მაშ ქვეშ მიაწერეთ „თავჯდომარე და ბრჩხილებში ჩემი გვარი, „მდივანი" და ბრჩხილებში მისი გვარი. გაათავეთ? მადლობელი ვარ. შეგიძლიანთ დაუბრუნდეთ თქვენს ძირითად სამუშევარს, რომ შრომის ნაყოფიერება არ დაეცეს...

— მააშ ასე!..—წარმოსთქვა მდივანმა, როცა პასუხის შინაარსს გაეცნო. კი, მაგრამ რას ნიშნავს ესტი, ბრესტი, ნესტი და რეზინოტრესტი? ხომ არ შეშლილხარ? არის რაიმე აზრი ამ სიტყვებში?

— აზრი ის გახლავთ,—მკაცრად წარმოვსთქვი მე,—რომ მე და შენ აზრად არ გვაქვს ამჟამად გაფლანგვისათვის სატუსაღოში ვიჯდეთ.

— კი, მაგრამ „ყლაპუსი, ნამუსი, ქაფუსი და ოცდაორი"! აქედან რა გამოვა?

— რა გამოვა შე უტვინოვ და... როგორ ფიქრობ ამ ქაღალდს, რომ მიიღებს რას იზავს სამპროფბიურო?

— რას და ექიმებს შეამოწმებინებს ჩვენ თავს. საგიჟეთში მოგვათავსებენ და ნუ თუ იქ ჯდომა სჯობია სატუსაღოს?

— არასოდეს არ ჩავჯდებით,—დამარწმუნებელი კილოთი უთხრა მდივანს. აბა, მიხვდი შე ჩერჩეტო: რა ქნა სამპროფბიურომ? გამოგზავნა ოფიციალური მომართვა თარილის აღნიშვნით და ელის ჩვენგან ოფიციალურ პასუხს. ჩვენ რაღა ვქენით? ჩვენც გავუგზავნეთ მომართვაზე ოფიციალური პასუხი თარილის აღნიშვნით. რასაკვირველია, ჩვენი პასუხი გაუგებარია. სწორედ ამიტომ, როგორ მოიქცევა სამპროფბიურო? ჩვენ პასუხზე ამა და ამ ნომრით, კვლავ გამოგზავნის მომართვას ამა და ამ ნომრით იმის შესახებ თუ რას ნიშნავდა ჩვენს პასუხში გაუგებარი სიტყვები და აქ ხომ შეცდომა არაა რამე და სხ. და ჩვენც მაშინ...

—...გამოვტყდებით მფლანგველობაში!—ხეპრეთ წამოიძახა მდივანმა.

— თფუ! კი არ გამოვტყდებით, შე ჩერჩეტო შენა, არამედ კვლავ ახალ პასუხს გაუგზავნით, რომ, თქვენი მომართვის პასუხათ ამა და ამ ნომრით, გაცნობებთ, რომ ამა და ამ ნომრით ჩვენ პასუხში მემანქანის წყალობით დაშვებულია შეცდომა, რომელსაც...." და ამ ახალ პასუხშიც ბლომად ჩავურთავთ გაუგებარ სიტყვებს. მაშინ სამპროფბიურო ამ ჩვენს პასუხს საქმეში ჩააკერებს, ხოლო ჩვენ კი ახალი მომართვით მოგვმართავს, თუ რას ნიშნავს ჩვენი ახალი პასუხის გაუგებარი სიტყვები" და მაშინ...

— მოითმინე...—გამაწყვეტია სიტყვა განცვიფრებულმა მდივანმა:—ასე ხომ ორ თვესაც გაგრძელდება მიწერ-მოწერა და კითხვა-პასუხი!

— ოთხ თვესაც, ჩემო კარგო! მიხვდი ეხლა?

დივანს სახე გაუბრწყინდა, პირდაღებული ჩამოჯდა და მუხლებზე დაირტყა ხელი. შემდეგ აღფრთოვანებით წამოილუღლუღა:

— ოჰო! რა კაი მოფიქრებულია! მართლაც, რომ გენიოსის გოგრა გაქვს!

— აქ არაფერია არაჩვეულებრივი,—დამშვიდებული მიუგე მე. ეს ყველაფერი ძველი ხერხია, რომელსაც „ბიუროკრატიზმი" ეწოდება. იდი ჩვენით არ დაწყებულა და არც სამპროფბიუროთი დათავდება!

——ბ.

— რა ხდება იქ, რა ამბავია? რატო სდგას ამდენი ავტომობილები?
— იქ თათბირია,—მომჭირნოების გატარების შესახებ! („ნიანგი“)

სიმართლე

ბორჯომიდან წაღვერში მიმავალ მატ. № 3-ში ზის ებრაელი თავის ცოლშვილით.

რძიანი ბოთლი, რომელიც ებრაელს ზევით ჰქონდა შემოდებული, გადმოვარდა. დაეცა მგზავრს კალთაში, კალთიდან რონოდის იატაკზე და ბოთლი დაიმსხვრა.

რევიზორი:—ვისი იყო ბოთლი?

ებრაელი ბავში:—პაპა! ჩვენი ბოთლი დაიმტვრა!

ებრაელი:—რა ბოთლი, რომელი ბოთლი?

რევიზორი:—რომელი და აი რძიანი ბოთლი, ხალხი რომ დასვარა!

ებრაელი:—მე სხვა ბოთლი მეგონა. სარძევეთა მაქვს საქმე??. ჰლექიანი კი არა ვარ!

ბავშვი:—პაპა! ჩვენი რძიანი ბოთლი გადმოვარდა.

ებრაელი:—(ჩუმად ჩხვლეტს) დადუმდი, შე დასადუმებელო!

რევიზორი:—როგორც ირკვევა ბოთლი თქვენი ყოფილა!

ებრაელი:—დაიჯერე რომ, ჩემი არ არის!

ბავში:—პაპა! ჩვენი ბოთლია, ისე მიცოცხლე!

ებრაელი:—(გაბრაზებული ცოლს) დაადუმე დედაკაცო, ეს დასადუმებელი,თორემ ვაგონიდან გადავაგდებ. (თავში სცემს).

ბავშვი:—რასა მცემ! (კივის) ვაიმე!... ვაიმე—ვაიმე!

რევიზორი:—წესიერების დარღვევისათვის უფრო მეტი გადაგხდება!

ებრაელი:—(ცოლს ჩუმად) დააჩუმე, დააჩუმე მაგ პირძაღლი, ძილი ხომ არ აყოლია მაგ არ გასაღვიძებელს. (რევიზორს) ჭკუით ავადმყოფია, ამას უჯერებ?.. კაცნი ვართ, ჩემი დაიჯერე!

რევიზორი:—ზედმეტია ლაპარაკი, გადაიხადეთ ჯარიმა!

ებრაელი: რატომ, რას მემართლები?

რევიზორი: შენმა რძიანმა ბოთლმა დასვარა ხალხი!

ებრაელი:—ვინც დაისვარა ის არ მთხოვს ფულს და შენ რაღა ამეკიდე? მარა, მაინც ის ჩემი ბოთლი არ არის, ცოლშვილს გეფიცები სხვისია!

ბავში:—პაპა! ზევით აიხედე, ის ჩვენი ბოთლი იყო, ბორჯომში არ იყიდე?!.

ებრალი:—(გაბრაზებული) რა აიჩემე შე სათოკე, რა აიჩემე შე საციმბირე. შე დასამიწებელო. აღარ დაჩუმდები?!. (სცემს) აღარ დაჩუმდები?.. ძაღლივით ჩამოგალრჩობ!..

წაღვერის სადგურზე ებრაელი შეიბმეს და რკ./გზის წესდების მიხედვით 3 მან. დააჯარიმეს. ებრაელი გულ მტირალი ვაგონში შევიდა.

ებრ. ცოლი:—ეს ბავში, რომ შემომაკალი ხელში რა ბნედამ წამოგიარა?

ებრაელი:—ბნედა და შავი დღე არ მოგშორდა ორივე დედა და შვილს! ისე გაიხაროს თქვენმა სიყმემ, როგორც ჩემი გული გაიხარებს დღეს. მარამა სულ ამაზე ამოვიყრი ჯავრს სცემს, ბავშვი ცივი ხმით ყვირის).

ცოლი:—(ხელში ეცემა) გაგიჟდი, გაგიჟდი შე გასაგიჟებელოო... ბავშ მიკლავ!...

ბავში:—სიმართლე, რომ გითხარი იმიტომ მკლავ?..

ებრაელი:—შენი სიმართლე სამი მანეთი დამიჯდა მარამა, სამ დღეს გამარხულებთ, თქვენ ზურგზე ავიღებ!

კოსტაიდი.—

ეროვნული ბიბლიოთეკა

მშრალი ამოვიდა!

— ხედავ, აი, გვერდზე—ჩვენი გამგე წყლიდან მშრალი ამოვიდა!
— კი, მაგრამ ჯერ ხომ არ უბანავნია?
— არა! მაგრამ მან უკვე იქურდა.

(„ბუზატიორ“)

მესტვირული

ვანისათვის

ვანში ისევ სჯობს ლაქუცი
ბომბლიან კუდის თრევაო
ამყოლ-დამყოლის გაყოლა
შეთრევა, შემოთრევაო
ქეიფი, მრავალ-ჟამიერ,
ცეკვა-თამაში, რხევაო,
ჩარევა ამ ძმა-ბიჭებში
ხელების გადახვევაო
და თუ დაიწყე სიმრუდის
სიმართლის სხივთა რკვევაო
სულ ყველა ენის სისინით
ბზიკივით დაგეხვევაო,
კბენით სულ დაგასივებენ,
იციან დროს შერჩევაო,
ველარ გიშველის მეჭინჭე
ტყელვანელ ქალის შველაო!

—

ჩავარდა ვანის სვე-ბედი
მელაკუდების ხელშია
ყველას აცვია ქურქები
ვერ გამოიცნობთ ცხვრებშია.
შიგნით მგელია, გველიცა
დროზე წაგწვდება ყელშია
დროზე გაწყრომა იციან,
დროზე შეძრომა ხვრელშია.
საბჭოში ასამართლებდენ
საწყალ ტარტაროზკორებსა,
აქ ხშირად დგამენ მათ ირგვლივ
საინტრიგანო გორებსა,
მრავალი „პასუხისმგებელი“
შეცურდა ასეთ მორევსა.
ამ რიგად სასმელი წყალი
მათ ძალზე ააშმორესა!

—

ინტელიგენტთა ძალები
ერთობ გამრავლდენ ვანშია,
ფეხს ვერ გადადგამ—სტუდენტი
არ გაგეხიროს თვალშია,
თვალ-ჟუჟუნებთან ალერსი
მკლავი გაყრილი მკლავშია,
ძელქვების ჩრდილში ტრიალი—
სვხა მათ არ მოსდით ჭკვაშია.
ყველა ჭირივით გაურბის
შოლვაწეობას ხალხშია,
გარეთ—ბუზებსა ითვლიან,
გულით ხვრინავენ სახლშია!

—

წინსვლა დუღსა და გადადუღ
აქ განათლების დარგშია,
სამდივნოს კედლის გაზეთი
ველარ ეტევა კარშია,
გზები გვაქვს ისეთი კარგი—
აწი ვერ გავა რაშია
ან ლაფში ჩაიხრჩობი და
ან დაიმტვრევი ხრამშია!

ყვინტაძე.

წირქვალი. შორაპნის მაზრა

კარტმოთამაშეთთ ჩვენს სოფლად
ორ ადგილზე აქვთ ბუნაგი.
მათ ხელმძღვანელობს ცნობილი
ორი მედუქნე მსუნაგი:
ექვთიმე მიროტაძე და
დათა ბრეგვაძე ძველია
...და მიდის კარტის თამაშში
დღეცა და ღამეც მთელია.
ბევრს შეასწავლეს, აღზარდეს
გახადეს კარტის სპეცები,
ომლებსაც აღარ ეშლებათ
კარტის თამაშის წესები...
ისწავლა ტირფონ გურულმა—
თემსაბჭოს წევრმა ცნობილმა,
მეორემ—გრიშა ბრეგვაძემ
ისმა ერთგულმა ძმობილმა.
იმათ წაბაძა ბიკენტიმ
მიროტაძემა გვარადა;
კაკო გურულიც ეჩვევა
მათ გულის გასახარადა.
მოხსენებული პირები
ყოველდღე შლიან ბანქოსა;
თავს შეუყრიან ბიჭებსა
მცხოვრებლებს ახლოს-მახლოსა.
თავს რომ შეიყრის ბიჭები
ოცი და ოცდაათია,—
მაშინ ჯგუფ-ჯგუფად მათ დაჰყოფს
თავისებურად დათია.

ალ. ჯიოკაძე.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

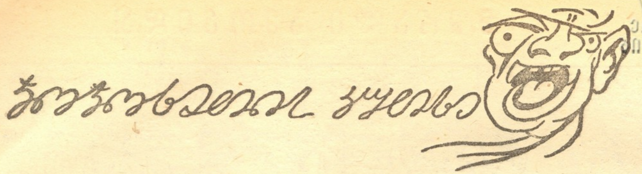

საექიმო ექიმი.

ყესტაფონში გახლავთ სამაზრო ექიმი იორდანე გოცაძე.

მიდიხართ ამ ექიმთან და სთხოვთ:

— „ექიმი, მეტად ცუდ მდგომარეობაში დავტოვე ქმარი... ძალიან ავად არის... მიშველეთ რამე, წამომყევით სახლში!“

როგორ გგონიათ—რა საჩქარო საექიმო რჩევას მისცემს ასეთ ჭირისუფალს იორდანე გოცაძე?

აი, მისი რჩევაც:

— „იმე, შე დალოცვილო, რა გეჩქარება, თუ მოსაკვდავია ქე მოკვდება... მე არ მცალია, სახლებს ვღებავ!“

ხომ ხედავთ, რა ბრძნული პასუხია:

— „თუ მოსაკვდავია, ქე მოკვდება“!.

გვიკვირს მხოლოდ, ამ თავის ბრძნულ პასუხს, რატომ „მეცნიერი“ ზურგიელიძის ღრმააზროვან სიტყვებსაც არ დაუმატებს გოცაძე:

— „კაცი, რომელიც იბადვის, იგივე კვდება ბოლოსაო?“.

ეჰ, გოცაძე, გოცაძე—გეტყობა კაი ექიმი ხარ, მაგრამ უფრო კარგი საექიმო!.

საუფროსო უფროსი.

როდესაც ტფილისის დეპოს ადმინისტრაციას ადგილ-კომმა მიუთითა, რომ თანახმად კოლექტიური ხელშეკრულებისა მუშებს განსაკუთრებული უქმე დღეების ჯილდო ეკუთვნის და, რომ ასეთი ჯილდო სხვა სამსახურებში გაცემულია, მაშინ ადმინისტარციის ერთ-ერთმა წარმომადგენელმა განრისხებით დაიყვირა:

— „ეს იმიტომ, რომ მათი „უფროსები“ ლმობიერი ხალხია და მე კი არ გაძლევთო!“

ჩვენ ვფიქრობთ, რომ სწორედ ასეთ ავგულა „უფროსებზეა“ ნათქვამი:

— აქეთ მუშებსა წიხლსა ჰკრავს,
იქით—დეპოსა ძვრას უზავს,
ხოლო შრომისა კანონებს
მყრალი ხახათი ყლაპს უზავს!

არც ქალი ვარგა.

— არც ქალი ვარგა, რომ ცოცხალი მკვდარსა ემგზავსოს, სოფელში იყოს და სოფელსა არარა ავნოს!..

ვნება ჟენია კერესელიძის ასულსაც კარგა მიუყენებია ზესტაფონის რკ. გზის მოსამსახურეთა სამკითხველოსთვის. [illegible] სიტყვით

— „12 აგვისტოს ჟენია შეშლილივით ეცა სამკითხველოს კედლებს, ჩამოახია სხვადასხვა სურათები და თან ღრიალით იგინებოდა.

ეს „ქალბატონი“ სამსახურიდან დათხოვილია თავის შეუფერებელი ყოფაქცევის გამო!“

—ყოჩაღ ჟენია! აი, კაი ქალობაც ეგ არის:—გგონია ყველას შეუძლია სამკითხველოში სურათების ჩამოგლეჯა! არა, ეს მარტო ჟენიას შეუძლია ისე, როგორც მასვე შეუძლია „კუტუსკაში“ ჯდომაც!.

რაშია საქმე?

გულისტკივილით გვეკითხებიან სიღნაღის მაზრის წნორის-წყლიდან:

— „ჩვენ სოფელში ძალიან გაცუდებულია გზები, განსაკუთრებით შარაგზა. რატომ არ აკეთებენ ამ გზას? მის გასაკეთებლათ ქვები ხომ ჩაგვატანინეს, ქვა დამტვრეულიცაა, მაშ, რაშია საქმე?“

რაშია, ამხანაგო და საქმე იმაშია, რომ უსაქმურობით ქანცმილეულ თემალმასკომს ტკბილი ძილით სძინავს, წნორის-წყლის საბჭო მას ნანას უმღერის და ხმამაღლა ყვირილს ნურც თქვენ დაიწყებთ:

— ცოდვაა, უდროვოთ არ გაიღვიძოს, და ძილი არ დააკლდეს!.

გაკირული ხალხი.

გურია მოწინავე კუთხეა, მაგრამ აქაც მოიძებნება მივიწყებული კუნჭულები. ერთ ასეთ მივიწყებულ სოფელზე შემდეგს გვწერენ:

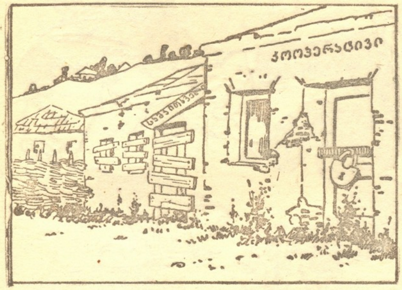

— „ოზურგეთის მაზრის სოფელ გაკირულ ხიდში იყო „ემოს“ განყოფილება და ქოხ-სამკითხველო. ამჟამად ერთიც მიკეტეს და მეორეც.

მრავალჯერ ითხოვეს გლეხებმა ამ სამკითხველოს გახსნა, მაგრამ არავინ დააკმაყოფილა!“

სამწუხაროა, რომ სოფელ გაკირულ ხიდში ადგილობრივ ხელისუფლებას ისე ქონია ენა გაკირული, რომ გლეხების თხოვნას პასუხს არ აძლევს.

რა ვუყოთ, ყველაფერი მოსალოდნელია:

— არა თუ ენა, ბევრგან ტვინიც გაკირული აქვს ხალხს და ამიტომაა, რომ იქ არც სასოფლო საქმიანობა მოძრაობს!.

„ალმშენებლობა“

სოფლად, რომ ალმშენებლობის საქმე წარმატებით მიდის, ამას შორაპნის მაზრის, ამაშუკეთის თემ-ალმასკომის თავმჯდომარის მოქმედებაც ადასტურებს, რომელმაც:

— „სხვათაშორის, თავის ეზოში მოაწყო მოძრავი „ფეხისადგილი“, რომელსაც არც გოგრები უნდა და არც ორთქლი სჭირდება. თითონ გადადის ადგილიდან ადგილზე.

ამ ბოლო დროს „ფეხისადგილი“, გადავიდა ერთ ფართო ღელეზე, საიდანაც ღელის წყალი ეზიდება სიბინძურეს ქვემოდ მეზობლის მარანთან.

მეზობელი ხმას ვერ იღებს, რადგან ხუმრობა საქმე ხომ არაა თავმჯდომარის „გადაკიდება!“

ტყუილა უფიქროთ მეზობელს, რომ ხალხისათვის უსიამოვნო თავმჯდომარის „გადაკიდება“ სახუმარო საქმე იყოს.

აი, არც ჩვენ ვხუმრობთ და სრულიად სერიოზულად ვამტკიცებთ, რომ:

— ასეთი თავმჯდომარის „გადაკიდებაც“ იოლია და გადაგდებაც!.

„ვაქის“—შენს ლექსს ნამეტანი ოიმიოობით ბთავებ:

„რა ვქნა რა ეწყობა,
რა ვქნა რა ეწყობა,
ამ ცუდ დროს რა ვიცი
რა გაეწყობა!“

„ამ ცუდ დროს“ კიდევ გაეწყობა რამე, მაგრამ შენს ლექს ვერაფერი მოვუხერხეთ და, რა გაეწყობა—ისევ სანაგვე გოდორში მოვაწყვეთ.

მიხა მარიხელს (ბათომში):—„ვინა, სთქვა ბადრიჯანზედა—

მისი სახელი ტყდებაო,
ბათომში აჯაფსანდალის
დღესასწაული დგებაო:
სადაც გაივლი, სუყველგან“
ეს ბადრიჯანი გვხდებაო!...

ნუ თუ ასეთი მარხულობაა თქვენ ბათომში, რომ იქ ბადრიჯან-აჯაბსანდალისა და... უშინაარსო ლექსების მეტი არაფერი კეთდება? სამწუხაროა.

ხან-ხელს:—სატრფოს მიმართავ შემდეგი ლექსით:

„შენთან შეყრას მოველოდი
ვით ბღდგომის გათენებას,
...ლი გოძობით განახელი
ვერ ითმენდა დაყოვნებას“...

თუ აღდგომის მოლოდინთანაა დაკავშირებული შენი სატრფოს ნახვა, ტყვილია ნულარ აჩქარდებით, რადგან „მართმადიდებელთა“ კალენდარით, აღდგომა წრეულს აღარ გათენდება.

ნემსის წვერს:—მართლაც „მხატვრულათაა“ თქვენს ლექსში აწერილი ეწერ-ბაშის ყმაწვილების ქეიფი. თუ არ წაგიკითხავთ, ეხლა წაიკითხეთ:

„ყმაწვილბაშები ქეიფობენ
წმინდა გიორგზედა,
ბრლანი ხომ მათი არის
ოპოპია ზედა!

ეს „ოპოპია“, რომ არ ყოფილიყო ლექსი სანაგვე გოდრისათვისაც კი გამოუსადეგარი იქნებოდა.

წითელ ძეძვს:—თქვენ გვწერთ:

„ფული ჰქონდა—მისი არ იყო,
არტოში შევიდა შუაზე გაყო,
რევიზიის დროს—აღარც ის იყო
მან „კუტუსკაში“ თავი ამოყო“.

მოუნახავს თავის ადგილი და რაღას ერჩი? იყოს თავისთვის „კუტუსკაში“, სანამ არ მოეწყინოს.

როგორ კვებავს პუანკარე

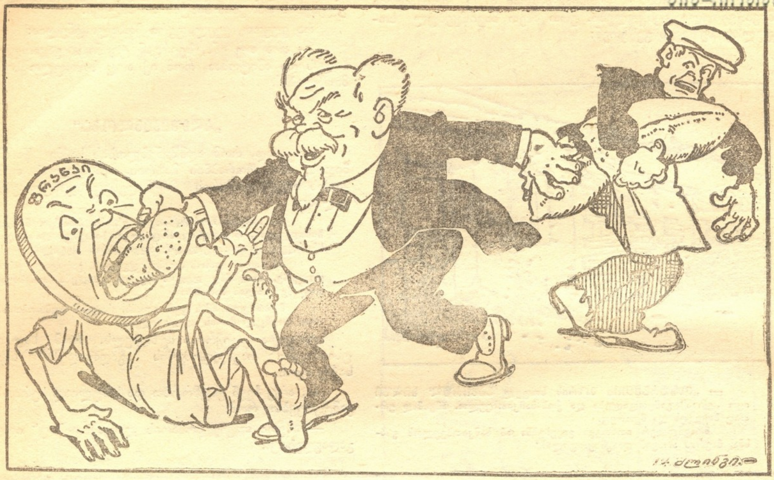

ფრანკს შავი პურით.

გამოიწერეთ
სეპტემბრისათვის გაზეთი

და

ჟურნალი

თვეში ღირს

თოთხმეტი შაური

ტარტაროზი

საქართველოს კომუნისტურ პარტიის ცენტრალურ კომიტეტის სტამბა კამოს ქ. 68.